

forsikring har, jeg veed ikke, om der blev sagt oplyst eller opbrændt sin Reserverfond. Jeg kom derved til at tænke paa, at en Usandhed kan siges saa tidt, at Bedkommende, der siger den, virkelig tror, at det er Sandhed. Nei, jeg tillader mig at mene, at Reserverfonden kan aldrig opbrændes eller blive oplyst uden at Interessenterne saa det at vide, thi vi have en absolut Forpligtelse til at skulle have en vis Reserverfond i Forhold til hele Assurancesummen, og saa snart vi komme under dens befalede Reserverfond, have vi en Forpligtelse til lige strax at paalægge Interessenterne at udrede det Manglende. De Herrer gjøre sig skyldige i en Misforstaaelse. Sagen er nemlig den, at ligesom Landets almindelige Brandforsikring har en Bestemmelse om, at den skal have saa og saa stor en Reserverfond, saaledes har den ogsaa en Bestemmelse om, at den maa ikke have Mere end saa og saa meget i sin Reserverfond, og det har medført, at to Gange i de sidste fem Aar er Kontingentet blevet eftergivet. Vi maa ikke have mere end 4 Millioner i Reserverfonden. Nu er der imidlertid i de sidste Aar indtruffet saa mange og store Brandstader, at 3 Millioner af Reserverfonden og lidt til er brændt, men det er ikke det Samme, som at Reserverfonden er brændt, thi vi have endnu den befalede Reserverfond, som er 725,000 Kr., eller deromkring. Jeg tør ikke sige, om der i de sidste to Maaneder skulde være indtruffet saa mange Brandstader, at Reserverfonden ikke er saa stor i dette Dieblis; men i det sidste Bestyrelsesmøde havde vi den befalede Reserverfond og Noget til. Mere skal jeg ikke sige.

Salkier: Jeg kunde for saa vidt henholde mig dels til, hvad den ærede Justitsminister sagde, og dels til, hvad der blev udtalt af den sidste ærede Taler, men jeg skal dog tillade mig et Par Bemærkninger. For saa vidt der spørges om, hvorledes Styrelsen af disse 3 Societeter skulde være, naar de slaas sammen, skal jeg bemærke, at saaledes som Landbygningernes almindelige Brandforsikring er i dette Dieblis, viser det sig, at den fuldbetjent vil være i Stand til at kunne varetage samtlige Borgeres Interesse. Naar der til et Beløb af adskillige hundrede Millioner er Hovedstads- og Kjøbstadsbygninger, som der findes i dette Dieblis, en Masse Fabrikbygninger og en Mangfoldighed af egentlige Landbygninger, og der i det Hele arbeides saa tilfredsstillende, som Tilfældet er, da er der i og for sig Intet til Hinder for, at det Hele kan samles under Et, men det er et Spørgsmaal, som ikke her

foreligger og ikke her har videre Interesse. Med Hensyn til, hvad det ærede Medlem bemærkede om Forsikring af Løsøre og af faste Eiendomme, skal jeg bemærke, at saaledes som Forholdene historisk have udviklet sig her i Landet, ere disse to Arter af Forsikring saa væsentlig adskilte, at det saarner al praktisk Interesse at komme ind paa det Spørgsmaal, om de overhovedet lade sig forene med Held. Hvad angaar det Spørgsmaal, om det er heldigere at assurere i større eller mindre Foreninger, tror jeg rigtig nok, at al mulig Erfaring taler for, at jo større et Selskab er, desto sikrere er det. Det er jo Noget, der følger ganske af sig selv, at der maa være en meget betydelig Risiko til Stede, for at der overhovedet kan komme nogen Art af Stabilitet ind. Derfor er der ikke nogen Tvivl om, at f. Ex. de kjøbenhavnske Kompagnier, der forsikre Løsøre, i den Henseende staa ganske væsentlig tilbage for de store engelske og tyske Kompagnier, fordi de i Forhold til disse kolossale Kompagnier i Virkeligheden ere smaa. Sagen er den, at Tilfældighederne altid gjøre sig gjældende paa mindre Omraader paa en ganske uberegnelig Maade. Jeg skal give de Herrer et ganske slaaende Exempel derpaa. Saa fremt man vilde gaa efter de kjøbenhavnske Erfaringer, vilde Theatre være en af de allerbedste Risikoer, som overhovedet existere, være langt at foretrække for almindeligt Bøhave i Vaaningshuse, fordi der i Mandts Minde ikke har været nogen Brand af et Theatre i Kjøbenhavn. Nu veed jo imidlertid ethvert Menneske, om han end har nok saa lidt med Assurancevæsen at gjøre, at det er Noget, som strider mod alle Erfaringer, og det er jo saaledes, at selv de bedst indrettede Theatre maa betale en Risiko, der er 15 eller 20 Gange saa stor som almindelig Bøhaveforsikring; og et Selskab, der havde indrettet sig paa en gjenfaldig Forsikring af de kjøbenhavnske Theatre, vilde altsaa have gjort en ganske udmærket Forretning i de Aar, der ere forløbne, med den Risiko i et vist givet Dieblis at blive udelagt i Bund og Grund. Derfor har i Virkeligheden Henviisningen til et saadant lille Selskab som det i Thisted Amt Intet at sige. Den ærede sidste Taler har tilstrækkeligt oplyst, hvorledes det i Virkeligheden er, ogsaa rent praktisk. Jeg skal iøvrigt bemærke, at saadanne store Societeter som de, der findes her i Landet, have naturligvis en Forpligtelse til ogsaa at støtte de mere risikable Foretagender, saa at de Folk kunne faae forsikret der, og det kan efter Omstændighederne til visse Tider føre til, at de ere ugunstigere stillede end de Sel-